

Le nobenega greha ne!

Leta 1215. je bil na francoskem dvoru rojen sveti kralj Ludvik IX. Pobožna mati Blanka je po sv. krstu dete pritiskala na srce in vzkliknila: »Otrok, zdaj si bivališče Sv. Duha, o naj bi nikdar ne bilo omadeževano to bivališče z nobenim grehom!«

Ko je Ludvik nekoliko odrastel, ga je blaga mati vedno poučevala, kako neprecenljiv dar je posvečujoča milost božja in kolika nesreča je smrtni greh. Nekega dne pa še posebno resnobno govori z njim in mu reče z ljubeznivim glasom te-le besede: »Otrok moj, gotovo te ljubim, ljubim tako prísrčno, kakor more le mati ljubiti, pa rajši bi te videla mrtvega pred svojimi nogami, kakor da bi storil kak smrtni greh.«

Te materine besede so segle dobremu dečku tako globoko v srce, da se jih je spominjal vse svoje življenje, in res ni storil nobenega smrtnega greha. Še drugim je izkušal vzbujati stud in strah pred grehom. Nekoč se izprehaja z nekim imenitnim gospodom in srečata človeka, ki je imel gobavo bolezen. Kako strašna je ta bolezen, ti je, dragi čitatelj, gotovo znano že iz šole; če ne, pa poprašaj. Ludvik vpraša gospoda, ali ne bi tudi rajši prestal tako gobavo bolezen, kot pa bi imel na duši smrtni greh. Lahkomišljeni gospod reče: »Rajši bi imel sto grehov na duši kot gobavo bolezen na telesu.« Kralj osupne radi takega odgovora in ves vznemoljen reče: »Zares, ti ne razumeš, kaj je smrtni greh. Jaz pa bi stokrat rajši imel gobavo bolezen na telesu nego smrtni greh na duši.«

Rešitev zastavice št. 1.

Tehcnica.

Uganili so: Mrak Mici, v Čatežu ob Savi; Bohinc Ivan, učenec II. oddelka v Goričah pri Kranju; Bohanec Franc, Javševac Ludvik, Skuhala Jakob in Štrakl Alojz, učenci VI. razreda pri Sv. Križu blizu Ljutomeru; Gospodarič Angela in Turšič Ana, Kmetič Alojzija in Glavač Jožefa v Radečah pri Zidanem mostu; Ličan Tončica, Starec Štefanka, Hubec Zinka, Benigar Rozalka, Martinčič Vojka, Štene Marica, Uršič Tonika, Batista Dragica,